

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ

Άρ. Πρωτ.: 216

Ναύπακτος, Πάσχα 2017

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 81

Ίερόθεος

ἐλέω Θεοῦ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης
τῆς Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου

Πρός τούς Κληρικούς καί λαϊκούς
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί!

Κάθε χρόνο τήν ἡμέρα τοῦ Πάσχα ἐορτάζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, τό μεγάλο αὐτό γεγονός στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Τό πανηγυρίζουμε λαμπρῶς, τό ἐορτάζουμε πανηγυρικῶς, τό χαιρόμαστε καρδιακῶς. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, μαζί μέ τόν Σταυρό Του, εἶναι τό κέντρο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα γεγονός τῆς πίστεως τῶν Ἀποστόλων, δέν εἶναι ἓνα γεγονός μιᾶς ἀπλῆς παραδόσεως, τήν ὁποία παραλάβαμε καί τήν διαφυλάσσουμε, δέν εἶναι μόνον ἓνα κεντρικό σημεῖο τοῦ πολιτισμοῦ μας καί τῶν ἐθίμων μας, πού τό ἀποδεχόμαστε χωρίς νά μπορούμε νά τό ἀποδείξουμε. Εἶναι κυρίως ἓνα γεγονός τό ὁποῖο ἐπιβεβαιώνεται σέ κάθε ἐποχή.

Κάθε φιλοσοφία ἀντικαθίσταται ἀπό μιά ἄλλη νεώτερη φιλοσοφία· κάθε ἐπιστημονική γνώση συμπληρώνεται ἀπό μεταγενέστερες γνώσεις· κάθε παράδοση ἀποδομεῖται ἀπό ἄλλες παραδόσεις. Αὐτό δέν γίνεται μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ παραμένει στους αἰῶνες ὡς ἓνας φάρος φωτός, ὡς μιά ζωή ἀληθινή πού γεμίζει τούς ἀνθρώπους ἀπό ἐλπίδα, ἀγάπη καί φῶς.

Αὐτό ἀποδεικνύεται ἀπό τούς ἀνθρώπους πού ἀναγεννῶνται καθημερινά, πού τελειοποιῶνται στήν πνευματική τους ζωή, πού ἀγιάζονται. Ὅλα αὐτά γίνονται μέ τήν δύναμη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Αὐτός χορηγεῖ φῶς καί ζωή, ἀναγέννηση καί πληρότητα, ὑπέρβαση τοῦ

θανάτου, ἐλπίδα αἰώνιας ζωῆς. Οἱ ἅγιοι εἶναι γεμάτοι ἀπό αὐτό τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, μέ τήν διαφορά ὅτι αὐτοί δέν προξενοῦν τήν θέωση, ἀλλά πάσχουν τήν θέωση, πού σημαίνει ὅτι ἀγιάζονται ἀπό τόν Χριστό καί δέν εἶναι αὐτοί πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ.

Ὅσοι ἐπισκέπτονται τό Ἅγιον Ὅρος κατά τήν ἐβδομάδα τῆς Διακαινησίμου, δηλαδή μεταξύ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καί τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, διαπιστώνουν μέ πόση πνευματικὴ εὐφροσύνη οἱ ἀγιορεῖτες μοναχοὶ ἐορτάζουν τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Πανηγυρίζουν λαμπρῶς, καρδιακῶς καί αἰσθητῶς. Κυρίως, κάνουν λιτανεῖες, ἐξέρχονται, ἀνάλογα μέ τό τυπικὸ κάθε Μονῆς, ἀπὸ τὴν Μονὴ κρατώντας λαμπάδες, ἐξαπτέρυγα, λείψανα ἁγίων καί εἰκόνες, οἱ ἱερεῖς καί οἱ διάκονοι εἶναι ἐνδεδυμένοι τὰ λαμπρά ἄμφιά τους καί ψάλλοντας ἀναστάσιμα τροπάρια περιέρχονται τοὺς κήπους καί τὰ δάση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, γιὰ νὰ ἀναγγεῖλουν σέ ὅλη τὴν κτίση τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ τίς λαμπρές αὐτές λιτανεῖες οἱ μοναχοὶ κρατοῦν εἰκόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί λείψανα ἁγίων, τὰ ὅποια θέτουν σέ προσκύνηση στοὺς παρευρισκομένους. Ἡ παρουσία τῶν εἰκόνων τῆς Παναγίας μας δείχνει τὴν χαρὰ τῆς Θεοτόκου γιὰ τὴν ἔγερση τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ της. Καί τὰ λείψανα τῶν ἁγίων δείχνουν ὅτι ἀγιάσθηκαν μέ τὴν δύναμη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ καί εἶναι πραγματικὰ μέλη τοῦ ἐνδόξου Σώματός Του.

Τὰ λείψανα τῶν ἁγίων, ἄλλωστε, τὰ ὅποια ἄλλα εἶναι ἄφθαρτα καί ἄλλα μυροβλύζουν καί εὐωδιάζουν, εἶναι φανέρωση τῆς ἀληθείας ὅτι καταργήθηκε ὁ θάνατος, ὅτι αὐτό πού λέγεται θάνατος εἶναι ὕπνος, ὅτι οἱ ἅγιοι εἶναι ἀναστημένοι πνευματικά, καί ἀναμένουν καί τὴν ἀνάσταση τῶν σωμάτων τους κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἅγιοι κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς τους ἐζησαν τὴν ἀνάσταση τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, τὴν ἀνάσταση τῆς καρδίας τους, γι' αὐτό ἄγγιξαν τὴν αἰώνια ζωή, πράγμα πού φανερώνουν τὰ λείψανά τους, καί μέ αὐτὴν τὴν βεβαιότητα ἀναμένουν καί τὴν δευτέρη ἀνάσταση, δηλαδή τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀνάσταση τῶν σωμάτων τους καί τὴν εἴσοδό τους στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι, τὰ λείψανα τῶν ἁγίων εἶναι ἡ ἐπιβεβαίωση τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ μαρτυρία ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι

μιά φιλοσοφική και θρησκευτική ιδέα, δέν εἶναι μιά αὐταπάτη καί μιά ψευδαίσθηση, ἀλλά εἶναι πραγματικότητα ἐπιβεβαιωμένη. Ἔχουμε τεκμήρια θαυμαστά τοῦ μεγάλου αὐτοῦ γεγονότος, εἶναι ἡ ἐμπειρία μιᾶς θαυμαστῆς ζωῆς.

Γνωρίζουμε καλῶς ὅτι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε γιατί μᾶς τό εἶπαν οἱ Ἀπόστολοι πού ἦταν μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως, γιατί τό διακήρυξαν οἱ ἅγιοι διά μέσου τῶν αἰώνων, καί γιατί τό διαβεβαιώνουν τά ἱερά λείψανά τους. Αὐτές εἶναι οἱ ἀποδείξεις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό σημαίνει ὅτι ὅλη ἡ ἐκκλησιαστική ζωή εἶναι ἐκείνη πού μᾶς προσφέρει τήν μαρτυρία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτό τό νόημα ἔχουν οἱ ἀναστάσιμες λιτανεῖες. Καί ἐμεῖς πού κατακυριευόμαστε ἀπό τόν θάνατο, ὅταν μᾶς καταλαμβάνη ὁ φόβος τοῦ θανάτου καί τῆς ἀπελπισίας, συμμετέχουμε αἰσθητῶς καί νοερῶς σέ αὐτές τίς λιτανεῖες μέ τά λείψανα τῶν ἁγίων γιά νά ἀποκτᾶμε τήν βεβαιότητα τῆς νίκης τῆς ζωῆς πάνω στόν θάνατο καί προσπαθοῦμε νά ζοῦμε τήν ζωή τοῦ Χριστοῦ καί τῶν φίλων Του, πού εἶναι οἱ ἅγιοι.

Εὐχομαι σέ ὅλους τοὺς Χριστιανούς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας χρόνια πολλά, εὐλογημένα καί ἀναστάσιμα.

Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί!

Μέ θερμές πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ο ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Σημείωση: Ἡ παροῦσα νά ἀναγνωσθῆ στους Ἱερούς Ναούς καί τίς Ἱερές Μονές κατά τόν Ἑσπερινό τῆς Ἀγάπης.

Ἐναλλακτικῶς μπορεῖ νά ἀναγνωσθῆ εἴτε τό βράδυ τῆς Ἀναστάσεως εἴτε τήν Δευτέρα ἡμέρα τοῦ Πάσχα, ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες.